

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom  
Spisová značka: 1Er/276/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415205156  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Matušovic  
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6415205156.2

## Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci exekúcie oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zast.: Advocate, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D. E. C., vedenej pod sp. zn. EX 6877/15 súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava, o vymoženie 520 € s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

Exekúciu vyhlasuje za neprípustnú a zastavuje ju.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom poverením č. 5613 0077540 zo dňa 20. 08. 2015 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie proti povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 520 € s príslušenstvom na podklade exekučného titulu – rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s. so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 04134/14 zo dňa 12. 09. 2014.

2. Dňa 28. 07. 2023 bol súdu doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie. Povinný vo svojom návrhu žiada exekúciu zastaviť v zmysle § 57 písm. a) Exekučného poriadku. Exekučný súd je povinný preskúmať zákonnosť exekučného titulu z pohľadu materiálneho výkonu spravodlivosti a v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR. Exekučné konanie je vedené na podklade rozhodcovského rozsudku. Exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady, teda zákonné podmienky na vedenie exekučného konania. Ak zistí dôvod, pre ktorý je exekúcia neprípustná, je povinný z úradnej povinnosti exekúciu zastaviť. Súd môže skúmať rovnako exekučný titul počas celého exekučného konania a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti, môže exekúciu aj bez návrhu zastaviť. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 27. 01. 2007 vydanom pod sp. zn. 3Cdo/164/1996 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená.“ Z vyššie uvedeného vyplýva, že exekučný súd je povinný pri nútenom výkone rozhodnutia postupovať v súlade v medziach a so zákonom, a preto je povinný nepripustiť vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného orgánom, ktorý nemá legitimitu na vydanie rozhodcovského rozsudku. Na základe takéhoto titulu nemožno viesť exekúciu proti povinnému. Chýba mu totiž dôležitá vlastnosť, a to jej materiálna vykonateľnosť. Na tom nič nemení skutočnosť, že už bolo vydané poverenie pre exekútora. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k.: 6Cdo/1/2012 zo dňa 21. 03. 2012, skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej veci, t. j. vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou – spotrebiteľskou zmluvou, súdy v exekučnom konaní nepreskúmajú vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizujú svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie

je v rozpore so zákonom. Najvyšší súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach konštatoval oprávnenie exekučného súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej doložky. Porovnaj uznesenie NS SR vo veci 6Cdo/143/2011, 6M/Cdo/9/2012, 2Cdo/245/2010, uznesenie Ústavného súdu SR vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 01. 11. 2011. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52 a nasl.. Vychádzajúc z tohto ustanovenia spotrebiteľskými zmluvami sú odplatné zmluvy upravené v 8. časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o úvere zo dňa 07. 02. 2012 s Pohotovosťou je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahuje právny režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a subsidiárne aj všeobecná právna úprava spotrebiteľských zmlúv uvedená v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súčasťou zmluvy bola aj rozhodcovská zmluva, ktorej obsah povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko bola pripravená vopred pre neobmedzený počet spotrebiteľov. Z uvedenej rozhodcovskej doložky vyplýva, že táto síce zdanlivo dáva spotrebiteľovi možnosť výberu medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom, avšak v prípade, ak by dodávateľ podal žalobu na rozhodcovský súd predtým, ako spotrebiteľ podal žalobu na všeobecný súd, neplatí ustanovenie vyššie uvedenej rozhodcovskej doložky. Vzhľadom na vyššie uvedené má povinný za to, že rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať a vydať exekučný titul, takto vydaný rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný, na základe takéhoto exekučného titulu nie je možné viesť exekučné konanie. Na základe uvedeného povinný navrhol, aby exekučný súd preskúmal uvedeného skutočnosti a následne, aby exekučné konanie zastavil.

3. Oprávnený k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že si dovoľuje uviesť, že jeho pohľadávka nie je do dnešného dňa uhradená v celom rozsahu. V zmysle uvedeného má oprávnený za to, že berúc do úvahy ustanovenia Exekučného poriadku týkajúce sa podania a odôvodnenia návrhu povinného, že nespĺňa zákonom ustanovené podmienky a z toho dôvodu nie je daný dôvod na to, aby mu súd vyhovel a exekúciu zastavil. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od jej vykonania z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Návrh na zastavenie exekúcie predstavujú procesný prostriedok, ktorý smeruje proti exekúcii a vedú k zastaveniu exekúcie, t. j. trvalému upusteniu od jej vykonania, a to na základe zákonom predvídaných hmotnoprávných a procesnoprávných skutočností. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a namietat' sa môžu také skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik vymáhaného nároku. Povinný uzavrel s oprávneným zmluvu o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Priamo na prednej strane zmluvy o úvere sa uvádza, že dlžník vyhlasuje, že súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdzuje prevzatie zmluvy vrátane týchto všeobecných podmienok (na zadnej strane tejto zmluvy) a vyhlasuje, že je plne spôsobilý na všetky právne úkony a že uvedené osobné údaje zodpovedajú skutočnosti. Podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere je neprijateľnou podmienkou dojednanie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Je nepochybné, že rozhodcovská zmluva dohodnutá medzi oprávneným a povinným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V zmysle rozhodcovskej zmluvy článku II - predmet zmluvy v bode 1 sa uvádza: „zmluvné strany sa dohodli riešiť všetky spory vzniknuté z predmetných zmlúv o úvere, buď pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. alebo pred príslušným všeobecným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde.“ Z toho jasne vyplýva, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu a povinný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd. Obdobnou otázkou sa zaoberal aj Okresný súd Rimavská Sobota, ktorý rozsudkom sp. zn. 14C/214/2014 zo dňa 24. 09. 2015 zamietol žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Svoje tvrdenia odôvodnil nasledovne: „Súd poukazuje na to, že účastníci konania uzavreli popri úverovej zmluve aj rozhodcovskú zmluvu, a to na samostatnej listine, ktorej obsahom je len úprava

podmienok riešenia sporov z úverovej zmluvy s možnosťou ich riešenia, tak na rozhodcovskom súde ako aj na všeobecnom súde s právom výberu na strane žalujúcej zmluvnej strany.“ Navyše poukazujeme na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015 zo dňa 28. 02. 2016, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu obdobne ako v tomto prípade s poukazom na nasledovné ohľadom rozhodcovskej zmluvy: „V tejto zmluve sa účastníci dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, ako aj spory z dohody o vyplnení zmenky bude riešiť Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s. a v rozhodcovskom konaní bude rozhodovať jeden rozhodca. Ustanovenie rozhodcu samotným rozhodcovským súdom umožňuje § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z., preto týmto postupom nedošlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a nebolo ani porušené ust. § 17 zákona o rozhodcovskom konaní.“ Poukazujeme aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 12Cb/114/2014-104 zo dňa 16. 3. 2017, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku, s poukazom na nasledovné ohľadom rozhodcovskej zmluvy: „V prejednávanej prípadе súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozhodcovskú doložku zakomponovanú v textovom znení rozhodcovskej zmluvy vyhodnotil ako platnú s ohľadom aj na dodržanie procedurálneho postupu v rozhodcovskom konaní. Zmluvné strany podpisom zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru prejavili zmluvnú slobodu plniť tak právo a povinnosti, ktoré z nich vyplývajú a nebolo úlohou súdu spochybňovať vôľu strán.“ Podľa odbornej literatúry rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je pre spotrebiteľa nevýhradná (t. j. dáva mu možnosť vždy sa pred podaním žaloby proti dodávateľovi rozhodnúť, či ju podá na všeobecnom alebo rozhodcovskom súde) nebude dotknutá ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka (F., F. – G., H.: Rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách. Justičná revue, 2008, č. 4, s. 616 a nasl.). Povinný má teda kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo.

4. Ďalej si oprávnený dovolil poukázať na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13. 11. 2017, sp. zn. 2Er/1464/2015, v ktorom súd konštatoval, že dlžník sa „uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy nevzdal práva a súdnu ochranu poskytnutú všeobecnými súdmi Slovenskej republiky, nakoľko Rozhodcovská zmluva obsahuje alternatívne riešenie sporov, ktoré dostatočným spôsobom zabezpečuje spotrebiteľovi právo podať žalobu nielen na rozhodcovský súd, ale aj na všeobecný súd. Umožnenie výberu súdu, ktorý je dohodnutý zmluvnými stranami v poslednej vete čl. II bod 1 Rozhodcovskej zmluvy je dôkazom o tom, že takýmto žiadateľom môže byť rovnako veriteľ ako aj dlžník – spotrebiteľ, preto takéto dojednanie nemôže mať povahu neprijateľnej podmienky (z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE/297/2017 zo dňa 24. 08. 2017.“ Súď ďalej v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že dlžník: „v poslednom odseku rozhodcovskej zmluvy prehlásil, že s uzavretím rozhodcovskej zmluvy súhlasí a že pred uzavretím tejto zmluvy bol osobitne poučený o dôsledkoch jej uzavretia. Povinný teda svojím podpisom potvrdil, že bol s účelom rozhodcovskej zmluvy oboznámený, a že súhlasí s tým, čo je v rozhodcovskej zmluve dohodnuté. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa nemožno účinne dovolávať ich neprijateľnosti, nakoľko podľa súdu boli individuálne dojednané.“ Oprávnený tiež poukazuje na Rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 6C/176/2014-75, v ktorom súd konštatoval nasledovné: „Súď na základe uvedeného dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva, ktorú účastníci konania uzavreli dňa 07. 02. 2012, nie je neplatným právnym úkonom, pretože spotrebiteľ v nej nemá znevýhodnené postavenie. Spotrebiteľ sa nevzdáva možnosti uplatňovať svoje práva vyplývajúce zo zmluvy o úvere pred všeobecným súdom, nejde teda o také zmluvné dojednanie, ktoré by nútilo spotrebiteľa riešiť spory zo zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom. Súď poukazuje na to, že v ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka sú zakázané výlučne len rozhodcovské doložky. Žiadne ustanovenie zákona nevyklučuje prejednanie spotrebiteľskej zmluvy pred rozhodcovským súdom. V zmysle uzavretej rozhodcovskej zmluvy sa žalobca so žalovaným dohodli riešiť všetky spory vzniknuté z predmetných zmlúv o úvere buď pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) alebo pred príslušným všeobecným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde. Je teda naozaj mylné tvrdenie žalobcu, ktorý uvádza v žalobe a svojich vyjadreniach, že nebola možnosť sa podrobiť všeobecnému súdu. Súď má za to, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle ustanovenia § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.“ Rovnaké postavenie účastníkov konania sa musí prejavovať v procesnom postupe súdu od podania žaloby až po vydanie rozhodcovského rozsudku, ktorý obom stranám umožní predkladať návrhy na vykonanie dôkazov, podanie vzájomnej žaloby, návrhy na doplnenie žaloby a najmä právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom druhej strany. Ak ide o rozhodovanie na Stálom rozhodcovskom súde pri ustanovení rozhodcov sa vychádza z rokovacieho poriadku súdu, pokiaľ sa strany nedohodli na osobe rozhodcu. Problémy

pri ustanovení rozhodcov vznikajú, ak strany uzavreli len rozhodcovskú doložku, v ktorej riešili okruh majetkových sporov, ktoré sa budú podľa vzájomnej dohody rozhodovať v rozhodcovskom konaní a o otázke ustanovenia rozhodcov neuzavreli žiadnu dohodu. V rozhodcovskej zmluve by sa preto mali dohodnúť na spôsobe ustanovenia rozhodcov za podmienky, ak sa nevedia dohodnúť na konkrétnej osobe rozhodcu. Tomu chcel veriteľ predísť, a preto navrhol rozhodcu, s ktorým mohol a nemusel dlžník súhlasiť. V prípade, že obe strany rozhodcovskú doložku v znení o výbere rozhodcu podpísali, svojim podpisom vyslovili súhlas s prerokovaním sporu pred rozhodcom ustanoveným už v rozhodcovskej doložke/zmluve. Sporová strana mohla už pri podpise rozhodcovskej doložky alebo zmluvy vysloviť nesúhlas s osobou uvedeného rozhodcu a mala možnosť navrhnúť na rozhodovanie iného rozhodcu. Ak bola rozhodcovská doložka alebo zmluva jasne a určite formulovaná aj s uvedením mena rozhodcu a podpísaná zástupcami oboch strán, každá z nich mala možnosť vzniesť námietky voči uvedenej osobe rozhodcu. V takomto prípade sa domnievame, že nedošlo k porušeniu zásady rovnosti v rozhodcovskom konaní pri menovaní

osoby rozhodcu, lebo druhá strana sa rozhodla slobodne o podpísaní doložky a mala možnosť vyjadriť nesúhlas s jej menovaním. Ak by mal predsa len žalovaný, v tomto konaní povinný pochybnosti o stanovenom rozhodcovi a domnieval sa, že ide o sudcu, ktorý rozhoduje zaujato a nespravodlivo, mohol podať námietku predpojatosti. V takomto prípade môže každá strana použiť postup podľa § 9 ZoRK a vzniesť námietku predpojatosti voči rozhodcovi, o ktorých sa dozvedela buď z oznámenia rozhodcu o vzťahu k veci alebo k stranám, alebo z iných dôvodov, o ktorých sa dozvedeli po ustanovení rozhodcu. Mal možnosť tak urobiť v žalobnej odpovedi, nakoľko v každom a jednom prípade je zasielaná výzva na žalobnú odpoveď. Otázkou rozhodcovskej zmluvy bola aj dohoda o spôsobe rozhodcovského konania, či sa uskutoční formou ústneho pojednávania, alebo bude mať formu písomného konania. Zmluvné strany si síce dohodli písomné konanie, čo však nevyklúčovalo, aby sa konanie uskutočnilo ústnou formou, ak o to jedna zo strán požiada. V tomto prípade takáto žiadosť, ani námietky voči forme konania podaná nebola. Napriek tomu, rozhodca je však povinný vykonať navrhnuté dôkazy aj v prípade písomného konania a riadne odôvodniť, prečo niektorý z navrhnutých dôkazov nepovažuje za potrebné uskutočniť. Oprávnený odmieta akékoľvek argumenty povinného, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. V prípade predmetnej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom povinným. Navyše z dôvodu existencie samostatného dokumentu má dlžník/klient (v tomto prípade povinný) na výber, či sa rozhodcovského konania zúčastní, alebo nie. Oprávnený je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov (v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy) a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Oprávnený si navyše dovoľuje konštatovať, že prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (avšak oprávnený popiera, že by sa v danom prípade jednalo o spotrebiteľa a o spotrebiteľský úver v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch) vyplýva jednoznačne z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. r) pôvodného Zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov), ako aj aktuálne účinného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. v) Zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (zákon č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z.), ktoré jednoznačne umožňujú mimosúdne riešenie sporov zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. Následne preto, v prípade, že žiadateľ o úver uzavrie rozhodcovskú zmluvu, pri vzniku sporu zo zmluvy o úvere má každá strana možnosť voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním (nakoľko sa jedná o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu). V prípade, že rozhodcovskú zmluvu žiadateľ neuzavrie, eventuálny spor zo zmluvy o úvere sa bude riešiť súdnou cestou. Je navyše logické, že pokiaľ by zo strany dlžníka došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, t. j. k jeho protiprávnemu konaniu, bude to práve veriteľ, ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán, a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním alebo priamo na súd (pretože vo vzťahu k nemu nebude uzavretá rozhodcovská zmluva) alebo priamo na rozhodcovský orgán (pretože vo vzťahu k nemu bude rozhodcovská zmluva výhradná). Následky tohto procesného kroku už upravuje príslušné procesné právo, a nie rozhodcovská zmluva. Ako z vyššie uvedeného vyplýva, v prípade rozhodcovskej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Medzi oprávneným a povinným bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej Zmluvy o úvere. Zároveň oprávnený poukazuje, že povinný svojím podpisom zo dňa 07. 02. 2012 vyhlásil, že s uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy súhlasí, zároveň vyhlasuje, že bol pred uzatvorením zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Povinný

svojím podpisom ako vážnym, zrozumiteľným a určitým prejavom vôle súhlasil s uzavretím. Vzhľadom na uvedené oprávnený žiadal, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

5. Exekučné konanie je vedené na podklade rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex officio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady, teda zákonné podmienky na vedenie exekučného konania. Ak zistí dôvod pre ktorý je exekúcia neprípustná, je povinný z úradnej povinnosti exekúciu zastaviť. Súd môže skúmať rovnako exekučný titul počas celého exekučného konania a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti, môže exekúciu aj bez návrhu zastaviť. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z 27. januára 2007 vydanom pod sp. zn. 3Cdo/164/1996 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená.“

6. Z vyššie uvedeného vyplýva, že exekučný súd je povinný pri nútenom výkone rozhodnutia postupovať v súlade s medziami a so zákonom, a preto je povinný neprípustiť vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného orgánom, ktorý nemá legitimitu na vydanie rozhodcovského rozsudku. Na základe takéhoto titulu nemožno viesť exekúciu proti povinnému. Chýba mu totiž dôležitá vlastnosť, a to jej materiálna vykonateľnosť. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že už bolo vo veci vydané poverenie pre exekútora.

7. K otázke preskúmania rozhodcovského rozsudku po formálnej a materiálnej stránke súd dopĺňa, že rozhodcovský rozsudok síce nadobúda účinky rozsudku súdu, ale zákonodarcu upravil postup, ako zabrániť, aby sa plnenie priznané arbitrom nevymohlo, ak okrem iného odporuje zákonu alebo dobrým mravom.

8. Podľa § 52 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9. Podľa § 52 odsek 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

12. Podľa § 54 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Vo všeobecnosti každá zmluva obsahuje ako svoju podstatnú náležitosť vymedzenie predmetu zmluvy a označenie zmluvných strán. Zo znenia zmluvy o úvere (predovšetkým z jej grafickej úpravy) je však možné dospieť k záveru, že predmetná zmluva o úvere tvorí vopred predtlačенý formulár, ktorý používa oprávnený ako veriteľ pri svojej podnikateľskej činnosti opakovane, návrh zmluvy bol teda vytvorený veriteľom a dlžník k nemu len „pristúpil“. Platí teda všeobecne platný princíp, podľa ktorého, ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmyslom tohto princípu je

neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenia pripúšťajúce rozdielny výklad a následne v zlej viere využiť mnohoznačnosť použitých zmluvných ustanovení na úkor záujmov druhej zmluvnej strany. Z okolností uzatvárania zmluvy a najmä s poukazom na vyššie uvedené má súd za to, že oprávnený pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvu uzatvoril s povinným ako fyzickou osobou, ktorý bol v zmluve identifikovaný rodným číslom. Na základe uvedeného exekučný súd dospel k záveru, že právny vzťah založený zmluvou o úvere medzi oprávneným a povinným je vzťahom spotrebiteľským.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

15. Podľa čl. 3 odsek 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

16. Podľa čl. 3 ods. 2 prvá veta smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

17. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

18. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

19. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

20. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

21. Podľa § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

22. Je nesporné, že predmetná zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Na posúdenie, či sa jedná o spotrebiteľský úver, nie je rozhodujúce, akou formou sa spotrebiteľský úver poskytuje, dôležité je, či sa jedná o poskytnutie peňažných prostriedkov v prospech spotrebiteľa za odplatu. Prípadná klauzula o aplikácii Obchodného zákonníka tiež nie je žiadnou prekážkou v aplikácii všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, medzi ktoré patria aj ustanovenia § 52 a nasl. týkajúce sa ochrany spotrebiteľa vychádzajúc zo subsidiarity Občianskeho zákonníka.

23. Rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú súd musí aj bez návrhu prioritne riešiť, je otázka platnosti rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá-ktorá voľba konkrétne znamená. Oprávnený si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku, je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Nie je prejavom individuálneho dojednania rozhodcovskej zmluvy také konanie, pri ktorom je spotrebiteľovi pri podpise zmluvy o úvere predložené tlačivo rozhodcovskej zmluvy na prečítanie a podpísanie, pri ktorom je navyše konfrontovaný s ďalším pre spotrebiteľa neprehľadným, vzhľadom na minimalizovanú veľkosť

písma ťažko čitateľným tlačivom zmluvných dojednaní. Ide už o rutinný postup zo strany dodávateľa, ktorým pri podpise hlavného kontraktu (dojednaného individuálne, keďže spotrebiteľ prejavuje dopyt, žiada o finančné prostriedky, zisťuje a dojednáva podmienky ich získania a rozhoduje sa pre ich prijatie) bez aktivity a záujmu spotrebiteľa jednostranne zvädza spotrebiteľa do uzatvárania zmlúv zabezpečujúcich výlučne dodávateľovi ochranu jeho pohľadávok, jeho záujmov, a to rozhodcovskými orgánmi, ktoré sám vopred určil v predloženej rozhodcovskej zmluve. Je nepochybné, že spotrebiteľ nebol žiadateľom tejto formy riešenia sporov zo zmluvy, ktorá vyvoláva hrubú nerovnováhu v postavení, možnostiach, a tým aj právach a povinnostiach zmluvných strán výlučne v neprospech spotrebiteľa.

24. Súd ďalej konštatuje, že v danom konaní je za neprimerané potrebné považovať rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú medzi oprávneným a povinným v rovnaký deň ako predmetnú zmluvu o úvere. Predložená rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo formulárovej podobe, ktorú predkladal oprávnený povinnému, nebola individuálne dojednaná, jej obsah povinný ani nemohol ovplyvniť, dopĺňali sa len údaje o povinnom ako meno, bydlisko a rodné číslo. Oprávnený ako veriteľ, mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorého sám určil a vylúčiť tak možnosť prejednať a rozhodnúť danú vec na všeobecnom súde, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Exekučný súd je toho názoru, že konanie pred rozhodcovským súdom iniciuje práve oprávnený ako veriteľ. Sám oprávnený, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe, jednostranne určil, komu, resp. ktorému rozhodcovskému súdu, bude vec predložená. Rozhodcovskú zmluvu preto exekučný súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

25. Okresný súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2012 č. k. 6 Cdo 1/2012. Najvyšší súd SR judikoval: „Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálno nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku.“

26. Za neprijateľnú podmienku sa považuje podmienka, ktorá 1. je obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve, 2. spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, 3. nerovnováha musí byť v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu civilným súdom. Vychádzajúc však z povahy samotnej zmluvy o úvere je však zrejmé, že subjektom, ktorý bude mať v konečnom dôsledku právo voľby medzi rozhodcovským alebo civilným súdom bude takmer vždy veriteľ, nakoľko miera jeho práv voči druhej zmluvnej strane v súvislosti s mierou povinností dlžníka, zabezpečuje takmer úplnú dominanciu v tomto zmluvnom vzťahu a minimalizuje dôvody na podanie žaloby zo strany dlžníka. Rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul, teda znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu súdom. Už túto skutočnosť je potrebné považovať za neprijateľnú podmienku, a to v neprospech spotrebiteľa.

27. Na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku okresný súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako bez návrhu okresný súd exekúciu zastaví o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. V tomto prípade takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola samotná rozhodcovská zmluva, a teda ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a taktiež Smernice č. 93/13/EHS.

28. Na základe vyššie uvedených skutočností exekučný súd po preskúmaní podmienok exekučného konania zistil, že rozhodcovská zmluva je neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská zmluva ako neprijateľná zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto zmluvy odporuje dobrým mravom. Preto boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku.

29. Okresný súd o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.